

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Naši odnošaji.

Pod tem naslovom priobčil je „Obzor kot odgovor na članek: „Mestne volitve v Ljubljani“ nastopni članek iz peresa slovenskega rodoljuba:

Gotovo ni za naš narod, kateri se ima boriti za obstanek svoj, pogubnejše stvari, nego domača nesloga. Ali, ako trdimo to, moramo vselej si misliti, da je ves narod jednako naidušen za svetinje svoje in da ga razdružujejo le osobno vprašanja. V nekih okoliščinah pa nesloga ni pogubna, temveč je še prav za prav potrebna, ker je spasilna. Po vzgledu za to trditev svojo, mi ni treba hoditi daleč. Kaj bi bilo iz Srbije in iz naroda srbskega, da je ves narod bil složen z naprednjaki in s kraljem Milanom? In na Hrvaškem? Vsem, ki ljubimo lepo Vašo domovino in junaški Vaš narod, bilo je že mnogo in mnogokrat žal, da mej Vami ni sloge, ker vemo, koliki in kako mogočni faktor v vrsti dogodljajev bi bila složna in zavedna Hrvatska; z ozirom na okoliščine pa zopet hvalimo Boga, da ni složna, kajti kaj bi bilo iz nje, ko bi se vse stranke spojile s sedaj vladajočo stranko, če ravno se ta — lucus a non lucendo — nazivlje narodno.

Morda porečete, da ta prisposoba ne velja, ker pri nas stvari še neso dospele tako daleč, liki pri Vas. Priznavam, da je ta ugovor nekoliko opravičen, kajti nam se je še boriti za najelementarnejša prava, dočim Vi uživate dosti obširno samoupravo, a vender trdim, da so pri nas začele iti stvari isto pot, kakor pri Vas in da je nastala neobhodna potreba, da se zavedni, za narod in domovino zares čuteči možje odcepijo od vladajoče stranke ter osnujejo neodvisno narodno stranko.

Prav imate, ko trdite, da ločenje v klerikalce in liberalce pri nas nema zmisla. Zares je to tuja importacija; ali, da je to nazvanje prišlo v občno porabo, je le zasluga onih, ki so odločne rodoljube začeli proglaševati za liberalce, da jih le počrnijo pred narodom. Z druge strani jim ni nikdo očital, da so klerikalci; kajti dosledno imenovali smo jih konservativce, katero ime so si sami prideli.

Ker pa grdenje ni hotelo prenehati, poprijela se je odločna narodna stranka tega naziva, da dokaže, da se ga ne sramuje, marveč, da je prav ponosna na liberalizem svoj.

In kak je ta liberalizem? Nič ni podoben liberalizmu Nemcev, kateri so pod židovskim uplivom. Naš liberalizem je neustrašljiva borba za narodno stvar, vztrajno delo za občni napredek naroda in neomahljivo prepričanje, da z žrtvami, za katere smo vedno pripravljeni, pridemo do narodne svobode. Ta liberalizem je zadosti svet, in zato najdete v vrstah naših tudi mnogo — in to odličnih — duhovnikov.

Na Hrvaškem, ker neste v neposrednej dotiki z dogodki v domovini našej, se Vam vsekako dozdeva, da je vsa duhovščina naša vnetja za ta program. To je zmota, pa odpustljiva zmota, ker je nekdanj zares tako bilo. Da sedaj ni tako, gre za sluga onim, ki so pred štirimi ali petimi leti izdali parolo, da je „narodnost“ „poganstvo“, „borba za jezik“ „pretiranost“. Jelate, da Vam je skoro nemogoče verovati, ker ste tako srečni, da nazivljate škofa Strossmayerja svojega, katerega nauk je, da ljubezni do Boga ni mogoče si misliti brez ljubezni do naroda, in katero „delo za domovino“ zmatra za jedno najglavnejših dolžnostij vsakega duhovnika. Da, ali mi nemamo Strossmayerja, zato pa imamo, žalibože, škofa, ki se v tem pogledu najmanje ne zлага z nazori njegovimi. Iz povedanega bode Vam jasno, kako je moglo priti do tega, da glasilo konservativcev more prinašati članke proti pretiranemu kultu narodnosti ter proglasiti čitalnice in druga narodna društva, v katerih se ogrevajo srca pri ognji rodoljuba in naidušujejo se vsi za narodno delo, za nepotrebna in škodljiva.

Bodrenje od zgoraj pripravilo je nekatere mlade duhovnike, da so začeli boj proti posvetnjakom, in proti onim sodrugom svojim, kateri se neso zlagali z njih tesnosrčnimi nazori. Tako so duhovitega Simona Gregorčiča, katerega pesmi nazval je škof Strossmayer odsev božanstva, proglasili v „Slovenci“ za liberalca, katerega pesmi so napolnjene z brezverstvom in njihova mrznja šla je tako daleč, da so mu nazadnje izposlovali prepoved, imeti mašo pri odprtih vratih.

Delo — ali bolje rečeno razdiranje — katero je pričel „Slovenec“, nadaljeval je profesor bogoslovja v semenišči v Gorici, dr. Mahnič, v „Rimskem Katoliku“, kateri je ustanovljen — kar je javna

tajnost — po prigovarjanji škofa Ljubljanskega, da brani in zagovarja čistost katoličanstva mej Slovenci. Kdor pozna odnošaje naše, priznati mi mora, da to ni bilo potrebno, ker narod slovenski je brez tega ves katolišk in ker se je v njem — v prostem narodu kakor v inteligenciji — varovala čistost vere, kakor morda pri nobenem drugem narodu. Kako je pa razumel tedaj nalogo svojo „Rimski Katolik“? Tako da je začel borbo proti slovstvu in proti vsem onim, ki so kakor si bode delali za napredek naroda slovenskega, naj si bodo posvetnega ali duhovskega stanu. Da se je ta borba pozneje morala premeniti v borbo proti narodnosti, je naravno. In tako so se v „Rimskem Katoliku“ začeli smešiti najboljši pisatelji in rodoljubi. Za Gregorčičem prišlo je vrsta na duhovnika Gorazda, pesnika zares od Boga izvoljenega, katerega balade in romance so po izvrstnej vsebini in karakteristiki jezika unicum v literaturi našej. In on je v očeh dr. Mahniča brezverec, na katerem ni dobre pičice.

In duhovnik dr. Anton Gregorčič, požrtovalni in neutrudljivi vodja goriških Slovencev? Liberalcec je najhujše vrste, ker se udeležuje čitalničnih zabav in ker prejema odborništvo v društvih — seveda narodnih — katerim namen in svrha ni čast božja.

Če je „Rimski Katolik“ na tak način začel grditi in na proskripcijski list devati duhovnike, si morate misliti, kako je udaril po pisateljih in rodoljubih posvetnega stanu. Stritar, preporoditelj našega slovstva, Levec, Trdina, dr. Tavčar in vsi novejši pisatelji, naj se imenujejo kakor koli, proglašeni so bili za kvaritelje morale in njihovi spisi označeni za take, kateri so že davno zaslužili, da se požgó! Posebno hudo se je pa zagnal v dr. Vošnjaka, katerega je za vse njegovo delo v službi naroda imenoval najhujšim liberalcem in koristolovcem. Njemu še tega oprostiti ni mogel, da v knjige družbe sv. Mohora piše pripovedke, katere so napolnjene z verskimi čuvstvom in kršansko moralo. Vse to mu je bilo hlimba in hudobija.

Ako bi se človek vprašal, kaj je dalo doktorju Mahniču pravico, da na tak način obira vse najzaslužnejše rodoljube, moralo bi se odgovoriti, da le pretirana vera v izvrstnost svojo. Dr. Mahnič zmatra sebe — ali po pravici ali po krivici, ne bo-

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

I.

V prekrasnej krajini šumavske, na skali, katerej rečica od pravekov umiva vznožje, dvigal se je še v drugej polovici minolega stoletja star grad; njegova razvalina dan današnji oznanjuje ime rodu, ki ga je bil sezidal.

V prvej polovici minolega stoletja, v onih bridkih časih, ko je bil narod češki po bitki Belogorske pogreznen v globoko spanje, ko je ginil jezik češki po mestih ter se glasil samo iz ust naroda, z oralom delajočega, ko je bila podoba, da i to ljudstvo izgovarja s poslednjo silo glase jezika svojega, v onih časih, ko je kazalo, da bode zemlja češka le še pokopališče nekdanj mogočnega naroda: v onih časih bila je stara trdnjava s posestvom in z okolnimi zemljišči in vasmí last gospe Poliksene de los Olivos.

Čudno se sliši to ime na čeških tleh!

S krdeli dona Martina de Hoeff Huerty prišel je mej Čehe prvi tega imena. Bil je španjski dostojanstvenik, v vojski najvišji lajtnant nad jednim tisočem cesarskih arkebuzirjev. Po nesrečnej bitki na Belej Gori je na Češkem živahno deloval urad krvnikov, z ognjem in mečem troč tiste, kateri so svobodo v veri, svobodo v zavedanju zmatrali za najdražjo dragocenost svojo. In tako si je v polnej meri zaslužil ime „krvnik svete rimske cerkve“, katero so mu nadeli češki protestantje.

V povračilo za tako sijajno službo prodana mu je bila za nezatno svoto trdnjava z zraven spadajočimi posestvi, kar je bilo vse konfiskovano češkemu plemenitniku, ki je bil s svojo rodbino vred izgnan iz dežele.

In tako se je nastanil Španjolec v zemlji, kjer je po svojej surovosti postal zgodovinski.

Leta 1730. umrl je na trdnjavi vnuk onega dostojanstvenika in žena njegova, gospa Poliksena de los Olivos, oskrbovala je odslej posestva za svoja dva otroka, sina Krištofa in hčer Izabelo.

Gospa Poliksena je bila zelo pobožna in živela je skoro kakor v samostanu, prouzročujoč s tem, da je vsak, ki je bil z njo v dotiki ali v njenej

službi, po njenem vzgledu uravnal življenje in vedenje svoje. Poleg tega pa je bila gospa vender le ošabna. Ako je komu izkazala kakšno dobroto, ni nikdar pozabila ob enem pokazati, s kake velike višine se klanja k njemu. Bila je iz starega plemenitega in tujega rodu in to jo je napolnjevalo z nemalim ponosom.

In ker je že njen ranjki soprog takó želel, ni čudo, da so se deca tudi podobno odgajala.

Krištof, ki je že v nežnej mladosti kazal bistrega duha, dan je bil v vzgojo jezuitom v kolegij Březniški, katerega je ustanovil leta 1640. Priblík Jeníšek z Ujezda, glavni nasprotnik protestantov in zaščitnik te družbe.

V zavodu ostal je do jednoindvajsetega leta ter vrlo dobro uspeval v vsem, kar so ga učili; posebno pa mu je bila všeč zgodovina, katere se je seveda učil iz knjig, napisanih za učence jezuitskih šol in zagadel nepopolnih in urejenih po potrebi teh častitih mož.

Vrnivši se iz zavoda si je zelo želel, da bi si še bolje z znanostmi obogatil duha, kakor je bilo mogoče znotraj mej, ki so mu jih bili označili učeni.

demo preiskavali — za nezmotljivega, da celo za svetega; zato pa zahteva, da bi vsi ljudje že na tem svetu bili svetniki in živeli tako astetiški, kakor predpisuje on. Naravno je bilo, da so se takim nazorom, kateri tarejo narod in morajo razdvajati inteligenco, uprli tudi duhovniki sami; kajti ni mržnja in preziranje ter ni obsojevanje nauk Odrešenikov, temveč ljubezen in odpuščenje. Ali kaj vidimo pri nas? Dočim so nekateri duhovniki — na čast bodi jim rečeno, da izobraženejši in previdnejši med njimi — se jeli obračati od doktorja Mahničja in pretiranih nazorov njegovih, je večina — videča, da sam škof indirektno odobrava delo dr. Mahničja — jela slediti za njim in mu pošiljati zaupnice.

Ali kaj se je dalje še prigodilo? Na čudovit način katerega nečem podrobneje opisovati — prešlo je bilo uredništvo „Soče“, kateri list je namenjen za prosti narod, v roke dr. Mahničja. Takoj v prvih številkah, ko se je lotil uredništva, začel je dr. Mahnič pisati proti narodnemu fanatizmu in proti oboževanju narodnosti; konečno je prišel do tega, da je apeloval na vlado, da naj razpusti vsa društva z izrecno narodno tendenco, ter je jel ovajati sokolska društva kot veleizdajska. Ker se do sedaj pri nas še nikdo ni predrznil kaj takega pisati, in ker je bilo jasno, da taki nauki v listu, ki je namenjen narodu, morajo otrovno delovati, izzvala je dr. Mahničja besnost vihar nevolje, katero so čitalnice izrazile s tem, da so izključile „Sočo“ iz svojih prostorov. To je storila tudi čitalnica Ljubljanska in posledica temu je bila, da so izstopili vsi duhovniki razen štirih.

Mislím, da sem s temi fakti zadostno označil stranko, katero je pri poslednjih mestnih volitvah izzvala nesloga in nadejam se, da mi bodele priznali, da je bila dolžnost vseh zavednih rodoljubov, da so se uprli odločno prizadevanjem njenim, da taka načela ne zavladajo v našem javnem življenju. Ljuta borba, katere se je vela proti kandidatom narodne stranke, vela se je — da se jej pritisne pečat opravičenosti — v imenu „katoliškega političnega društva“. Ali je pa zares bila opravičena?

Nikakar ne! Rečem še, da je bilo izdajstvo na narodnej stvari, da še več nego izdajstvo že osnivanje „katoliškega političnega društva“ samega.

Da opravičim to trditev, ki se bode Vam morda zdela smela, treba se mi je le malo ozreti na poslednje zasedanje deželne zbornice kranjskega. V onem zasedanju pokazal se je prvi pot, odkar uživamo „blaginjo“ ustave čuden slučaj, da je del narodne stranke in to baš oni, katerega glasilo je „Slovenec“, v mnogih in nekaterih jako važnih vprašanjih glasoval složno z nemško frakcijo proti ostalim narodnim zastopnikom. Ali morda porečete, da so se zmerni elementi spojili z Nemci zato, da onemogočijo ekstravagancije dr. Ivana Tavčarja in Ivana Hribarja. Ne tako! Ono dvojica, katero „Slovenec“ kakor Vam je znano, po receptu „Politike“ nazivlje „konfuznima frazerjema“ in „narodnima minerjema“ ni ostala osamljena, nego za njo stojè, kakor se je pri jednem načelnem vprašanju pokazalo, preskušeni moške kakor so dr. vitez Bleiweis, Gorup, Grasselli, Kavčič, Murnik, dr. Poklukar, Svetec, dr.

V strogej pobožnosti vzgojevana je bila tudi sestra njegova Izabela, ki se je razven nekaterih iger najraje bavila s čitanjem legend, životopisov svetih mož in s podobnimi knjigami. Nasledek tega se je kmalu pokazal: Izabela je postala pobožna sanjarica in v njenih mislih rodila se je želja po samostanskem življenju, o katerem je čitala toliko lepih povestij.

Gospa Poliksena se je zelo veselila tako pridnih otrok, ki sta jej bila v vsem tako vzorno pokorna.

Od takrat, ko je bila izgubila svojega soproga, ogibala se je gospa Poliksena vsake družbe; tiho je živela na svojem gradu ter pridno oskrbovala svoja posestva.

Jednakomerno življenje v gradu izpremenilo se je le takrat, kadar je prišel izpovednik gospe Poliksene, Anton Koniaš, duhovnik družbe Jezusove, ki je bil zajedna prijatelj in svetovalec v vseh zadevah. —

Nekega jesenskega dne leta 1739., nekako jedno leto po svojem povratu iz zavoda Březniškega, sklenil je Kristof podati se na lov, ki je bil skoro jedina zabava njegova.

Zato se je najprej podal v veliko oblokano

Vošnjak in drugi. Ali se je oni postopek dal opravičiti s katoliškega stališča? Še manj, kdo bi se predrznil trditi, da so pristaši nemške stranke v deželnem zboru kranjskem vernejši ljudje nego člani odločne narodne stranke? Pa da v resnici ni šlo za katoliško prepričanje, dokazano je eklatantno s tem da je katoliška frakcija glasovala z Nemci zato, da se služba primarija na oftalmološkem oddelku deželne bolnice da protestantu Nemcu, dočim imamo na razpolaganje zadosti izvrstnih katoliškoslovenskih sil.

Rebus sic stantibus pokazalo se je, da je neizogibno razcepljenje narodne stranke v dva tabora, in da se bode ono razcepljenje pokazalo naj prej med narodnimi zastopniki. Prišlo je bilo tako daleč, da se je že razgovarjalo o tem, da se osnuje poseben klub deželnih poslancev, v katerem bi bili poleg dr. Tavčarja, Hribarja, Gorupa in Kavčiča, katere gospoda konservativci nazivljejo radikale, še nakateri drugi narodni zastopniki, kateri se nečejo ponižati v sluge Nemcev in nemškutarjev. Da se je pa to zgodilo, gre zasluga baš imenovane četvorici, ker je uprav po njenej, a zlasti po inicijativi dr. Ivana Tavčarja, na konci zasedanja deželne zbornice se bilo doseglo neko sporazumljenje, vsled katerega so se vsi narodni poslanci postavili na skupni narodni program, katero sporazumljenje se je objavilo v posebnih oglasih po vseh slovenskih časnikih.

In v resnici se je tega razveselilo vsako iskreno slovensko srce, ker je narod z žalostnim očesom gledal neslogo svojih izbrancev. Mislili smo, da bode sedaj prenehalo vsako nenaravno nasprotovanje mej sinovi jednega in istega naroda, in da hočemo vedno složno biti na polji, na katerem je še treba toliko koristnega dela za zboljšanje stanja in napredek naroda.

Ali ljuta prevara! Jedva se je obelodanilo ono sporaumljenje narodnih zastopnikov, že je nekaj duhovnikov, o katerih sem rekel, da hočejo slediti otrovljajočim nazorom dr. Mahničja, sporazumelo, da naredo sporazumljenje iluzorično in zopet zasejejo neslogo in razpor. Zato so osnovali „katoliško politično društvo“ in to opravičuje mojo trditev, da je osnova tega društva bila izdaja narodne stvari, ter je porušila jedva doseženo sporazumljenje in onemogočilo služno postopanje narodne stranke.

Da je temu tako, dokazuje najbolj pismo, s katerim je urednik „Slovenca“ in narodni zastopnik Žitnik objavil dr. Tavčarju snovanje „katoliškega političnega društva“ rekši, da je je oživila le sitnost kapelana Kalana. Pa vender je tri mesece pozneje ono „katoliško politično društvo“ s sodelovanjem Žitnikovim imenovalo kandidate svoje za mestni zastop in s tem zopet jasno pokazalo, da mu je najglavnejša naloga rušiti narodno disciplino.

Vsak nepristransk človek mora priznati, da je ona priložnost bila najmanj pripravna, da novo politično društvo razvije delo svoje, kajti kdo se ima voliti v mestni zastop? Vsekako ljudje, kateri se zanimajo za javne stvari, katerim je napredek in blagostanje mesta na srcu, in kateri so po škušnjah in sposobnostih pripravi, da opravičijo zaupanje

dvorano na levem grajskem krilu, kjer je bilo zloženo raznovrstno orožje, staro a tudi najnovejšega dela.

Kristof si izbere lahko lovsko puško.

Mej tem pa se je zunaj ulila ploha in mladenci je bil primoran čakati, da se prežene, ali pa popolnem opustiti svojo namero.

Jako uzlovoljen hodi po dvorani, zamišljen gledajoč v tla, uložena z velikimi štirivoglatimi ploščami, ter pri tem pravilno stopa na vsak kamen.

Stoprav čez dalj časa opazi, da mu korak vselej čudno votlo zadoni, kadar stopi na dve plošči sredi dvorane. Čim delj je hodil, tem bolj nenavadna zdela se mu je ta okolnost.

Zajedna začele so v njegovem duhu, polnem žive domišljije, vzhajati čudne misli.

Oživele so v njegovem duhu pripovedke o zakladih, katere je bil z velikim veseljem poslušal za otročjih let, ko so jih pripovedovali stari služabniki očeta njegovega, izkušeni ljudje, ki so se z gospodom de los Olivos bojevali na Turškem.

Najedenkrat se Kristof ustavi, poklekne na tla ter pazljivo ogleduje plošči. S tolčenjem se uveri, da samo ta dva kamena pojeta tako votlo.

Iz tega je sodil, da ti dve plošči ne ležita na

someščanov svojih. Tu nema mesta politično strankarstvo, ako ne gre za načelno narodno vprašanje. Po teh pravilih in načelih postopalo se je minola leta in izbirali so se složno v mestni zastop pristaši odločne narodne stranke poleg duhovnikov in drugih mož, kateri so na glasu zaradi konservativnega prepričanja svojega.

„Katoliško politično društvo“ premenilo je letos ta red, imenovavši za vse volilne razrede svoje kandidate, in še k temu kakšne kandidate? Ljudi — izimši dr. Mošeta — skozi in skozi neznane v javnem življenju. Zato pa dr. Tavčar, najduhovitejši naš leposlovni pisatelj in večletni marljivi mestni zastopnik, ni našel milosti v njih očeh, pa tudi proti dr. vitez Bleiweis in namestniku županovemu Vasu Petričiču, ki sta se oba jako izkazala v mestnej upravi, začeli so bili delati.

Naravno je, da se je temu morala upreti odločna — ali, da se poslužim psovke, s katero so nas počastili tako imenovani konservativci liberalna stranka; in ž njo se je uprlo vse zavedno meščanstvo, kateremu je do napredka bele Ljubljane, tega središča in ponosa cele Slovenije. Brez šale! napredek glavnega našega mesta bi bil v nevarnosti, da so zmagali kandidatje „katoliško-političnega društva“. Na volilnih shodih in po svojih glasilih so izjavljali, da so nasprotniki vseh „novotarij“, kakor vodovoda, kateri je srečno dovršil sedanji mestni zastop; kanalizacije, katere se bode sedaj lotil; električne razsvetljave in regulovanja ulic, in da bode njih najglavnejša skrb, če bodo izvoljeni — varčnost. Da brez napredka v sedanjem času ni blagostanja, o tem dozdeva se mi, da gospoda, ki se zbira okrog „katoliškega-političnega društva“ nema nikakega pojma; da je slepa in gluha za dolžnosti, katere mora imeti glavno mesto naroda in sploh vsako narodno središče do celokupnosti, pokazala je v deželnem zboru, ko ni hotela privoliti v to, da bi dežela osnovala višjo dekleško šolo, za katero je žrtvoval Gorup 160.000 gld. Sedaj čaka narod, da mestni zbor popravi pregreške deželne zbornice in zaradi tega je bilo velike važnosti, katere stranka da zmaga pri volitvah.

To je verna slika naših odnošajev, žalibog, da ni prikupljiva. Zdelo se mi je potrebno z ozirom na Vaše iz skrbnega bratskega srca izvirajoče vzdihne o novej neslogi, pokazati Vam stvari, kakršne so v resnici. Odločna narodna stranka borila se je vedno brez ozira na desno in na levo za pravice našega jezika in nikoli ni rušila narodne sloge in jednosti nasproti skupnemu neprijatelju. Kamen nesloge spustili so drugi po rebru doli v dolino; sedaj naj pa pazijo, da z vedno močnejim padanjem ne zmane onih, ki so jim prirasli k srcu, — naroda slovenskega ne hode zmlati, kajti njega varuje močnejši zid, nego mislijo oni, ki so začeli to frivolno igro.

Do enakopravnosti — daleka pot.

II.

(Konec.)

Po dr. pl. Plenerji bi moral vsak narod še le čakati, da pride do določene stopinje števila prebivalstva, omike in blaginje, predno bi se mu podelila narodna enakopravnost. Ustava pa podaje

trdnej podlagi ter, da se najbrž pod njima skriva nekov prazen prostor. Gnan od zvedavosti sklenil je, da to reč preišče. Vzel je sekiro in dleto, hoteč s tem orodjem dvigniti plošči.

Ne da bi komu povedal o svoji nameri, vrne se v dvorano ter se ročno loti dela.

Naglo mu je zatolklo srce, ko se mu je po hudem naporu posrečilo dvigniti prvo ploščo. Ugle dal je pod njo plitvo nasut pesek. Odstranivši ga uzre hrastovo desko. Ročno dvigne tudi drugo ploščo, in odmetavši ves pesek uveril se je, da deska ni nič drugega, kot pokrov zaboja, kake tri čevlje dolzega in čez jeden čevlj širokega, na robih z železjem obitega. Zabojev pokrov bil je okrašen z orlom, umetno izrezanim iz kositarja, če prav je bil že precej od rje razjeden.

Kristof že ni več dvojil, da je našel zaklad. Z nemalim trdom vzdignil je dobro zaprti zaboj ter zopet skrbno zakril odprtino s ploščama, da bi ničesa ne bilo poznati. Nato je s sekiro pričel odpirati zaboj.

Delo ni bilo lahko, konečno pa se je mrličnemu prizadevanju njegovemu posrečilo odtrgati pokrov. Pohlepno pogledal v zaboj, a ne najde, česar je pričakoval. (Dalje prih.)

narodnostni člen v takej obliki, da je razvidno, da je vsak narod brezuslovno takoj prvi dan razglašene in podane ustave dozorel za narodno enakopravnost jednako, popolnoma jednako vsak drugemu avstrijskemu narodu. To je razvidno tudi iz tega, da so hoteli narodnostnemu členu takoj v začetku, še pred razglašeno ustavo osnovati in pridejati izvršilni zakon tega člena. Dotični ustavni odsek pa je stvar odložil, z razlogom, da bo primernejše tak izvršilni zakon osnovati, predložiti in sprejeti ob primernejšem času, t. j. ko tedaj, ko bi bili zastopniki vseh narodov zbrani, torej da bi bili prisotni tudi češki zastopniki, katerih ni bilo takrat v državnem zboru. Dr. pl. Plener, ki je vodja nekdanje ustavoverne stranke, ki kaže, da pozna ustave drugih narodov, toliko bolj pa razvoj in razne faze avstrijske ustave, ta dr. Plener bi moral torej vedeti, da so bili že od začetka vsi narodi in vsi njih odlomki takoj ob začetku ustave jednako dozoreli za narodno enakopravnost, toliko bolj sedaj, ko se že desetletja gibljejo v ustavnem življenju na druge strani.

Potem bi bilo vprašati, kedaj, naj katere stopinji, pri kakej določbi, s kakimi pridevki bi bil kak narod sposoben, da bi se mu podelila narodna enakopravnost. Dr. pl. Plener nam je postavil problem, s kateršnim so se bavili grški modrijani, ki so popraševali, pri kolikem zrnu ali jedru postaje kaka reč taka, da bi jo imenovali kup (Haufen), ali koliko las je treba, da je človek plešast itd. Nemci češkega kraljestva so dozoreli za narodno enakopravnost; 400.000 Slovencev na Štírkem pa ne! Takó zahteva Plenerjeva logika. Po takem ni treba, kakor kak znaten odlomek tega ali onega naroda začasno ali dovolj rano razkosati še na več upravnih deželnih krajev ali pokrajin, in za narodno enakopravnost ne bo narod, ker ne bo nikdar v skupnosti nikdar, zrel. Ker gališki Rusi že znašajo in presežajo število čeških Nemcev, ni treba drugega, kakor iste Ruse razdeliti na 2 ali 3 pokrajine, pa bo mirna Bosna — Poljsko še nadalje in dalje! In takó po drugih deželah.

Ako zmatra dr. pl. Plener svoje stališče zaresnim, ako misli on, da so narodi zreli še le, kedar dosežejo v kakej deželi število, omiko in blaginjo sedanjih Nemcev češkega kraljestva, in ako vsled tega izvaja, da Slovenci in drugi narodi ali njih odlomki niso še vredni take enakopravnosti, kakršno dobé češki Nemci po češko-nemškem dogovoru, zakaj ni tega povedal že zdavno? Zakaj niso nemški liberalni Nemci razglasili teh svojih načel že takoj ob razglasitvi ustave ali vsaj potem, ko so videli, da se nemški narodi potegujejo za narodno enakopravnost v zmislu, da so bili in so zreli za njo že od začetka ustave? Ali se ne pravi narode in njih odlomke slepiti, dà, slepariti, ako se puščajo po cela desetletja v principijalnih zmotah in v položnji, v katerem porabljajo sebi in državi na škodo najboljše moči za Sisifovo delo, za stvari, za katero niso še dozoreli in sposobni?

No, vidi se, do kakih absurdnostij dovaja logika liberalnih Nemcev, ki pozabljajo pomen in začetek ustave!

Razveljavljena konfiskacija.

Veliko nevoljo je bila vzbudila na Češkem konfiskacija mladočeškega manifesta o češkonemškej stvari. Mladočeški poslanci hoteli so povedati mnenje svoje o češkonemškej stvari. Vladi pa to ni ugajalo in je zatorej državno pravdníštvo izjavo Mladočehov konfiskovalo. Narod torej ni imel prilike, da bi zvedel, kako sodi veliko število narodnih zastopnikov o češkonemškej stvari. Tacega postopanja vladnih organov ni odobraval niti nemška opozicija.

Proti konfiskaciji se je bila uročila pritožba in se je v soboto pred deželnim sodiščem v Pragi vršila glavna obravnava. K obravnavi so bili prišli češki državni poslanci Ed. Gregor, Kounic, Engel, Herold in Vašaty in predsednik mladočeškega deželnozborskega kluba profesor Tišler. Pri začetku obravnave predlagal je državni pravnik, da naj se obravnava vrši tajno. Zastopnik ugovora mladočeški deželni poslanec Podlipny je temu ugovarjal in je hudo kritikoval sedanje objektivno postopanje, naglašujoč, da bi bilo lahko državno pravdníštvo vse podpisance manifesta postavilo pred porotno sodišče, če so res kaj kaznjivega zakrivali. Predsednik mladočeškega deželnozborskega kluba je razlagal, kako so se vršila češkonemška pogajanja. K

njim se neso povabili Mladočehi. Dr. Rieger jih je potem pozval, da naj izrekó mnenje svoje, kar so tudi po svoje vesti storili, a državno pravdníštvo je njih izjavo konfiskovalo. Tudi poslanec Gregor je ugovarjal, da bi se obravnava vršila tajno. Naglašal je, da so vse stranke v državnem zboru obžalovale to konfiskacijo. Da celo grof Taaffe je rekel, da ni ukazal organom svojim, da naj razpuščajo shode, manifest pa konfiskujejo. Če bode obravnava tajna, imajo Mladočehi še več uzroka, biti nezadovoljni. V enakem zmislu govorila sta poslanca Herold in Vašaty. Poslednji je zlasti kritikoval spravo glede na pravosodje. Rekel je, da je mislil, ko je čital, kaj se je sklenilo na Dunaji glede uredbe jezikovnih odnošajev pri sodišči, da ne bode preživel istega dne, tako ga je stvar pretresla.

Ko je govoril še poslanec Koldinsky, se je sodišče umaknilo k posvetovanju. Vrnivši se, je naznanilo, da se je odločilo, da bode obravnava tajna, dr. Gregor je pa objavil, da se mladočeški poslanci ne udeležijo obravnave, ker se jim je vzela priložnost, da bi se javno zagovarjali in je torej namen njih prisotnosti postal iluzoričen. Mladočeški poslanci so ostavili sodno dvorano. Pri tajnej obravnavi je državni pravnik zagovarjal konfiskacijo in nasvetoval, da naj se potrdi. Zagovornik dr. Podlipny je pa predlagal, da se konfiskacija razveljavi.

Po polurnem posvetovanju je sodišče razsodilo, da se konfiskacija razveljavi, ker se v manifestu ne nahaja nič kaznjivega. Mladočeški poslanci storili so le svojo dolžnost, da so izrekli svoje mnenje. Njih mnenje morali so zvedeti volilci in javnost. O kakem rušenju javnega miru ali pa o ščuvanju proti kacamu oblastvu tu ne more biti govora.

Tedaj se sedaj lahko manifest brez vsake ovire objavi. Drugo vprašanje je pa, je li sedaj še čas, da se objavi manifest. Če bi se ne bi konfiskoval, bi ga sedaj že poznalo vse javno mnenje na Češkem. Ker je važno za presojevanje Dunajskih dogovorov, da se pozna tudi mladočeški glas, bi že danes ves češki narod bil lahko storil svojo sodbo o Dunajskih dogovorih. Na to mnenje bi se bilo ozirati tudi češkim deželnim poslancem v deželnem zboru. Položaj bi se bil že sedaj pojasnil.

Sedaj je še le malo dni do deželnega zbora. Do tedaj se pojmi pojasniti ne bodo mogli. Kako bodo mogli sedaj poslanci zvedeti, kako sodbo si bode napravil o stvari narod, ko poslednji šele ta teden zve mnenje velikega dela svojih voditeljev. Potem takem je jasno, da je ta konfiskacija napravila veliko zmešnjavo in veliko škodo naravnemu razvoju stvari. Morda se je baš ž njo jako otežilo delo trajne sprave.

Ta slučaj nam jasno dokazuje, da sedanje objektivno postopanje ne ugaja niti narodnim, pa tudi ne državnim potrebam in da nasprotuje ustavnemu življenju. Mi ne dolžimo nobenega oblastva, da ne bi vestno postopalo, a napaka tiči v bistvu zakona samega. Zatorej bi bila dolžnost državnega zbora, da sedanji za-tarani tiskovni zakon, ki izvira še iz početka ustavne dobe, zameni z drugim, ki bode bolj ugajal sedanjim potrebam in ne bode oviral ustavnega razvoja. Seveda od sedanjega državnega zbora kaj tacega ne moremo pričakovati, ker je že večkrat pokazal, da ni sposoben za velike reforme, nadejati se hočemo, da bode novi državni zbor bolj razumil duh časa in ne bode tako neplodovit.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. maja.

Češkonemška sprava

Vedno bolj se množe znamenja, da se češkonemška sprava razdere. Staročeški listi že sami pišejo, da se bod-ta prememba volilnega reda in uvednje narodnih kurij odložili do jeseni. Do tedaj se pa utegne še marsikaj premeniti, zlasti, ker Mladočehi kaj pridno agitujejo. Že sedaj se govori, da se bode 28 Staročehov odtegnilo glasovanju. Ker je za spremembo volilnega reda treba navzočnosti treh četrtin glasov, in Mladočehi tudi ne bodo pri glasovanju, je prav lahko mogoče, da deželni zbor o teh stvareh ne bode mogel sklepati. Potemtakem bi se najvažnejši deli Dunajskih dogovorov izvršiti ne dali.

Peticije proti češko-nemškej stvari.

Več čeških občin in okrajnih zastopov je sklenilo odposlati peticije na češki deželni zbor proti češkonemškej stvari. Ker so pa okrajni glavarji zahtevali od županstev pojasnil, katere osebe so sprožile to misel, da so se sklenile peticije, hočejo

to zadevo mladočeški poslanci v državnem zboru spraviti v razgovor.

Delavske zbornice

se še ne bodo tako hitro uvele, četudi je že dr. Plener stavil dotični predlog pred tremi leti. Dotični odsek je stvar kaj počasi pretresaval in vlada mu pa tudi ni šla posebno na roko. V poslednjem odseku se je pokazalo, da gradivo, katero je predložila vlada, ne zadošča in sklenilo se je zatorej, da se vsa stvar odloži. Ker vlada pred novim številjenjem ne bode novega gradiva predložila, je najbrž vsa ta stvar za to zasedanje že pokopana. Delavske zbornice bi itak ne imele dosti pomena, če se jim ne dovoli volilna pravica za postavodajne zbore, kar bi bilo tem bolj potrebno, ker pri nas delavci sedaj neso v nobenem postavodajnem zboru zastopani. Vlada in konservativna večina pa imata proti temu pomisleke, in zatorej najrajše vidita, da se vsa stvar zavleče.

Vnanje države.

Pravda proti majorju Panici.

vršila se bode javno. Vsi zatoženci so si izbrali civilne zagovornike, mej njimi dva bivša ministra. Vlada baje ne bode storila nobenih posebnih varnostnih naredeb v Sofiji za časa obravnave, ker ne pričakuje nobenih izgrediv. Prebivalstvo v Bolgariji se za to pravdo dosti ne zanima, le mej vojsko utegne obsodba majorja Panice vzbuditi nekoliko nevolje.

Strategične železnice v Rusiji.

Ruska vlada je sklenila, da vlada pokupi več zasebnih železnic, katere imajo kako strategično važnost. Na zapadu bode pa država v kratkem zopet zgradila nekaj strategičnih železnic. Rusija torej gleda, da jo bodoča vojna ne bode nepripravljena, našla, kakor jo je bila 1877 leta.

Italijanski senat

je zavrgel predlogo o reformi blagodelnih ustanov. To bode pouzročilo ministersko krizo ali bode pa vlada razpustila zbornico. Pri seji, v kateri se je zavrgla vladna predloga, bilo je prisotnih 169 senatorjev in jih je 96 glasovalo proti predlogi. Vlada tacega izida ni pričakovala, če tudi je dobro vedela, da se v konservativnih krogih močno agituje proti njene predlogi.

Predloga v varstvo delavcev

ki se bode predložila nemškemu zboru, bode prepovedala ob nedeljah in praznikih delo v tovarnah. Rokodelski pomočniki in učenci bodo pa ob nedeljah smeli delati le po pet ur. Delo žensk po noči se bode prepovedalo. Ob sobotah in pred prazniki bodo tudi ženske morale nehati delati ob 5. uri popoldne. Otroci izpod 13 let ne bodo smeli delati v tovarnah, oni, ki so v 14 letu pa le 6 ur na dan, če so že prosti obiskovanja šol.

Strategično važen železnični prerov

zgradil se je pri Kodžaku mej Quetto in Kandaharjem. Sedaj bodo Angleži lahko hitro po železnici poslali vojsko v Afganistan, ko bi Rusi začeli udirati v to deželo ali pa bi ondu nastale velike domače prekucije.

Dopisi.

Z Ziljske Bistrice na Koroškem 5. maja.

[Izv. dop.] Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ziljsko dolino in Vrata je zborovala dne 4. maja t. l. popoldne na Bistrici v gostilni g. Fr. Janaha. Zbralo se je nad 70 društvenikov, večinoma kmet-skih posestnikov iz domače in sosednjih župnij, potem gg. župniki iz sosednjih župnij in č. g. Einspieler iz Podklostra. Glavno družbo sta zastopala gg. dr. Vošnjak in Ivan Hribar, katera sta prišla na posebno dabilo podružničnega vodstva. Zborovanje je otvoril prvomestnik podružnice, g. Jože Kutnik, posestnik na Bistrici, kateri je poudarjal koristno delovanje družbe sv. Cirila in Metoda in naglašal, pa se tudi koroški Slovenci zavedajo svoje narodnosti in da ne bodo mirovali, dokler ne dobé svojih pravic. Podružnični tajnik, č. g. župnik Vavtižar na Bistrici, poročal je potem o delovanju podružnice, katera ima 3 ustanovnike, 25 letnikov in 65 podpornikov. Naslov podružnici se je moral spremeniti ter se zdaj glasi: Za Ziljsko dolino in faro Vrata, ker bi politiško oblastvo sicer ne dopuščalo, da bi podružnica drugod, nego na Bistrici sklicevala shode. G. Ivan Hribar je v imenu glavne družbe pozdravljaj zbor in razložil pomen in namen družbe. Njegov govor, kakor tudi poučni govor g. dr. Vošnjaka, v katerem je v popularni besedi razpravljaj agrarno vprašanje, ki ni nič menj pereče, kakor delavsko, poslušali so navzočni z največjo napetostjo ter mnogostanskim odobravanjem dokazali, da so do pičice razumeli, kar sta jima povedala govornika. Naj bi tisti nasprotniki, ki v jednomer trdijo, da koroški Slovenec ne razume pismene slovenščine, prišli k takim shodom in vprašali preproste poslušalce, so li razumeli, kar so slišali iz ust govornikov v olikanej slovenščini vsi bi

jim odgovorili z glasnim: Da! Zato pa je naša opravičena želja, da bi k podružničnim shodom na Koroškem se potrudili vselej tudi posvetni govorniki, katerih beseda podpira duhovništvo v težavnem njegovem delovanju za spodbujanje naroda. Sledil je potem šaljivi govor č. g. dr. Lutmana, župnika v Gorjah, „o vinu“ in mi le želimo, da bi se ta humoreska, ki je vzbujala neprestani smeh, natisnila v katerem listu, ker bi dobro služila za jednake prilike. Konečno se je volilo načelnništvo in dva zastopnika za veliko skupščino. S tem je bil oficijalni del končan in pričela se je prosta zabava z mnogimi napitnicami, dekleta Bistriška pa so pele narodne pesmi. Zborovanje in veselica sta se vršili v najlepšem redu. Gostilna g. Janaha je bila okrašena z zastavami in se odlikovala po dobri postrežbi. Kogar pot pelje v Ziljsko dolino, naj mu bode priporočena ta gostilna. Ločili smo se v pozni noči, vsi uverjeni, da se čedalje bolj svita v Korotanu.

V nedeljo 8. junija bode zborovala podružnica v Stebnem v zgornji ziljski dolini. Podružnično načelnništvo je bilo tudi na Bistrici in vabilo k zboru. Na svidenje torej v Stebnem, v rojstni vasi Urbana Zarnika!

Iz Novega Mesta 28. aprila [Izv. dop.] Pretekli teden priredili so tukajšnji gimnazijski dijaki muzikalno in deklamatorično akademijo na korist dijaškemu podpornemu društvu. Ljubezen do mladih učečih se ljudi privela je toliko občinstva, da so bili prostori v „Narodnem domu“ natlačeno polni. Bila pa je tudi cela produkcija tako završena, da so se morale vse točke skoro na občno zahtevanje ponavljati. Izmej muzikalnih bila je gotovo najtežja ouvertura k operi „der Freischütz“. Sodelovali so poleg dijakov tudi nekateri drugi tukajšnji virtuoz in priznati moramo, da se je ta točka z veliko preciznostjo in dobrim učinkom izvršila. Druga instrumentalna točka bila je Beethoven-ov „Quatuor IV“ izvršen jednako pohvalno. Večini prebivalstva našega mesta je le poredkoma dana prilika čuti kakov komad klasične glasbe. Zato smo sodelujočim gospodom tem bolj zahvalni. Onemu mlademu možu pa, ki se je že kot gimnazijec mogel izvežbati na več instrumentih in pokazal izredno virtuosnost lahko že pri tej priliki napovemo lepo bodočnost, če mu bode dano držati se pravega poklica.

Razen tega peli so se trije mešani zbori Grbičev „Klic pomladni“, Schumannov „Zigeunerleben“ in Grbičeva „Lovska“, dalje jeden čveterospev, jeden deški zbor in jeden sopran solo. Pri vseh teh točkah bilo je opaziti temeljito naučenje. Človeku je prav lahko pri srci, ko vidi te mlade postave, kako brezskrbno in sigurno, rekli bi čitajo melodije raz papir. Pevcem pevskih društev bilo bi svetovati ob tacihi prilikah paziti, kako se poje. Največ efekta učinil je Kreutzerjev čveterospev, ki se je v resnici dobro pel. Dopisniku pa je najbolj ugajala Grbičeva „Lovska“. To je nekaj za mladino. Saj vemo, kako je nemška sentimentalnost pokvarila glasbo. Isti duh že prehaja celó v mladeniške in deške pesmi. Ta „Lovska“ pa je tako nekaj realistično mišljenega in vendar umetnega, da mora mladega človeka nautati veselje do življenja in narave in da ne da prav nič prostora tistemu vse razjedajočemu svetobolju.

Zanimal nas je tudi samospev za sopran „Serena da“. Dasi zal deček, ki je pel, ta večer ni bil dobro disponiran v glasu, je vendar bilo v njegovem glasu toliko miline in v prednašanju toliko gotovosti, da bode kedaj iz njega postal izredno vrl pevec.

Razen glasbenih točk, o katerih gre največja zasluga pevovodji g. o. Hugolinu Satnerju čuli smo dve deklamaciji slovensko „Blagovestnikom“ in nemško „Wittekind“. Obe sta se dobro vršili, vendar nam je prva bolj ugajala.

V obče imeli smo utis, da ima naša gimnazija v zalogi obilo mladega duševnega kapitala in da bode, imajoč vedno tako izborna vodstva, postala kmalu uprav uzoren ustav.

Iz Središča 5. maja. [Izv. dop.] Naše razmere so zlasti v zadnji dobi našim (rimskim) prijateljem v okraji trn v peti, zato napenjajo vse moči nas pred slovenskim svetom očrtni, poslužuje se poštenih in nepoštenih mogočih in izmišljenih sredstev vestno po pravilu: „Namen posvečuje sredstva“. Vsako početje našega trga daje jim povod pisarjam ali v „Slov. Gospodarji“ ali pa v „Südst. Post“. — Ko se je osnovalo tukaj konjerejsko društvo, h kateremu je pristopilo več Ormožanov, že

so v „Gospodarji“ svarili konjerejce, naj ne pristopijo, češ, „da bo tasprotovale narodnosti, da ima nemško lice itd., ker se je s pomočjo nasprotnih Ormožanov osnovalo. Kaj da je istine na tem, prepriča se lahko vsak, kdor vzame zadnjo številko „Pferdezüchter“-ja v roke. Tam stoji črno na belem „da je želja konjerejskega društva v Središči in Žalci da naj bi „Pferdezüchter“ tudi v slovenskem jeziku izhajal“. Kako li, da te želje konjerejsko društvo v Ormoži, katero je že več let v rokah naših nam, Središčanom, tako naklonjenih prijateljev še ni izreklo? Zopet v drugej številki pišejo ti gospodje o volitvah v okrajni zastop in pikajo Središke liberalce. Gospoda! bodite zagotovljeni, da Središke kandidati v „dolgočrtnimi suknji“, katerim so narodno-gospodarske razmere še le druga briga — ne voli, ker mej drugim močno obžaluje, da večina našega narodnega okrajnega šolskega sveta preganja in sumniči značajne učitelje v okraji in visoko čisla le one, ki klečeplazijo.

„Südst. Post“ pa je iz peresa znanega dopisnika prinesla čuden dopis o naših šolskih razmerah. Sline se dopisniku cedé po verskej šoli, za katero se je konferenca škotov bila izrekla. Želi si je le iz uzroka, da bodo tedaj učitelji primorani krščanski nauk tudi v šoli učiti. Tudi mi roditelji, ki imamo svoje otroke v Središki šoli, bi se z njim te šole ve-eliti morali, ker potem bi naša deca krščanski nauk tudi znala. Preverjeni smo, da kakor v drugih predmetih prizadevali bi si naši vrli učitelji mladež tudi v krščanskem nauku dobro poučiti, kar se žalibog sedaj ne stori, pa tudi ni čuda — naša dušna pastirja imata z opravičeno toliko dela, da ne utegneta še v cerkveni koledar pogledati, kako li v šolo.

Radi tega oznanila sta na pr. lansko leto teden poprej kvatre, a letos blagoslovljenje presmecer (butar) na torek velikega tedna. Jedino dobro je, da naše ljudstvo tem oznanilom ne veruje, ko bi to bilo „imeli bi lanske leto v Središči pet kvatrov“ in kdor bi se bil letos po oznanilu v cerkvi ravnal, prinesel bi bil mesto na cvetno nedeljo, veliki torek svoj presmecer v cerkev in moral bi z neblagoslovljenim nazaj domov. Pa naše ljudstvo gospodom tega ne zameri, ravna se po besedah: „Duh je sicer voljan, a meso je slabo“ — tako mi slimo mi roditelji o našem katehetu in z nami tudi njegov sotrudnik v „Südst. Post“, ker kakor h koncu dopisa sam pravi, je vsa hvala, katero tam našemu katehetu poje in vsa graja naših šolskih razmer le — šala.

V obče se omenjeni dopisnik zelo rad šali. Iz šale odvzel je baje službo organista učitelju (po drugem gotovem viru pa radi tega, ker ni lagati hotel) in jo podelil kmetu, kateri nima posluha ne glasu. Čudimo se, kako da dopisnik kot nekdanjemu pevovodji to „drapanje“ organista toliko občutljivih živcev ne razdraži. S tem činom misli se gospod šaliti z nami smeši pa samega sebe.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 6. maja.

Točno ob 6. uri zbrali so se stari in novozvoljeni mestni odborniki v mestni dvorani. Posedli so baš prazne prostore in zato po sedežih ni soditi njihovo politično mišljenje.

Navzočni so bili pričetkom seje vsi mestni odborniki razven gg. Ničmana in Benedikta. Sejo je otvoril je župan Grasselli, kateri imenuje overateljema zapisnika današnje seje odbornika Velkavrh in Valentinčiča. Potem naznanja župan, da je sklep zaradi pobiranja priklade za vodovodne stroške potrjen in da je deželno predsedstvo objavilo nov selilni in najemni red za mesto Ljubljansko, kateri je bil priobčen in stopil v veljavo dne 18. aprila t. l.

Dr. Stare želi za prihodnjo dobo nekoliko prememb, kateremu nasvetu tudi župan Grasselli pritrdi naglašajoč, da je v obče od c. k. finančne direkcije samo ob sebi pričakoval takega naročila, katero je doslej izostalo, za katero pa bode mestni magistrat zopet prosil, da se izda.

Župan Grasselli nadalje naznanja, da so se po naročilu preuredila nekatera določila za obrtno vezarsko šolo, katera pa niso bistvena, in da je g. Karol Pollack odložil mesto odbornika mestne hranilnice, ter da se bode naknadna volitev vršila v prihodnji seji. Družba sv. Cirila in Metoda zahvaljuje se za dovoljeno podporo 400 gl.

Mestni odbornik Gogola poroča o dopol-

nilnih volitvah za mestni zbor in nasvetuje, da se odobré, kar se brez ugovora zgodi.

Župan Grasselli pozdravlja sedaj stare in nove mestne odbornike. Zadnje volitve v mestni zbor razločevale so se od prejšnjih v tem, da se je o narodnem stanovništvu javljalo nekako nasprotje. Posledica vsacega volilnega boja je in ostane, da jeden zmaga, drugi podleže, tako je bilo i pri zadnjih volitvah v mestni zastop Ljubljanski. A sedaj je boj pri kraji in vsi izvoljeni mestni odborniki naj bi delovali le v prid in blaginjo stolnega mesta in naj bi se odstranilo vse nasprotje, katero je vladalo za volitev. Sploh pa naj bi se politično nasprotstvo ne kazalo v mestnej dvorani in naj bi vsi odborniki brez razlike svojega političnega mnenja delovali le na korist in prosep mestne občine Ljubljanske. Ker so se nekateri gospodje mestni odborniki odpovedali, nekateri pa neso bili več izvoljeni, misli gosp. župan da ravna v zmislu vseh sedanjih mestnih odbornikov, ako jim za trudoljubivo delovanje izreče v imenu mestnega zastopa presrečno zahvalo. Zbor z dobrokljici pritrdi.

Vrši se potem volitev podžupana. Od oddanih 28 glasov dobil je g. veletržec Vaso Petričič 27 glasov, dr. vitez Bleiweis Trsteniški jeden glas. Gospod Vaso Petričič je tedaj jednoglasno izvoljen in izjavlja, da vsprejme častno mesto podžupana, katero mu je mestni zastop sedaj že osemkrat podelil, z velikim veseljem kot znak zaupanja mestnega zbora in da se bode, kakor doslej, tudi v bodoče prizadeval delovati v korist občine Ljubljanske. (Živahni dobrokljici.)

Vrše se potem volitve v razne odseke. Izid je sledeči:

Magistratni odsek: (Načelnik g. župan.) Dr. vitez Bleiweis Karol 28 glasov, Gogola Ivan 28 glasov, Hrasky Ivan Vladimir 28 glasov, dr. Stare Josip 19 glasov, dr. Tavčar Ivan 27 glasov, (dr. Gregorič V. 8 glasov, Hribar Ivan 1 glas.) — Personalni in pravni odsek: Gogola Ivan (namestnik), dr. Majaron Danilo, Murnik Ivan, dr. Stare Josip, dr. Tavčar Ivan (načelnik). — Finančni odsek: Benedikt Josip, Gogola Ivan, Hribar Ivan (namestnik), Knez Ivan, Petričič Vaso (načelnik), Ravnihar Fran, dr. Stare Josip. — Stavbeni odsek: Hrasky Ivan Vladimir (namestnik), Murnik Ivan (načelnik), dr. Stare Josip, Tomek Josip, Terček Fran, Velkavrh Ivan, vitez Zitterer Matija. — Odsek za uboge: (Načelnik g. župan.) Klein Anton, Ničman Henrik, Prosenec Josip, vitez Zitterer Matija, prof. Zupan Toma. — Policijski odsek: dr. vitez Bleiweis Karol (načelnik), dr. Gregorič Vinko (namestnik), Kajzel Peregrin, dr. Majaron Danilo, Peterca Fran, Prosenec Josip, Žagar Karol. — Šolski odsek: dr. vitez Bleiweis Karol, dr. Majaron Danilo, Povše Fran, župnik Rozman Ivan (namestnik), Tomšič Ivan, Valentinčič Ignacij, profesor Zupan Toma (načelnik). — Odsek za olupšavo mesta: Dolenc Oroslov, dr. Gregorič Vinko, Povše Fran (namestnik), Ravnihar Fran (načelnik), Terček Fran, Valentinčič Ignacij, vitez Zitterer Matija. — Vodovodni odsek: Hrasky Ivan Vladimir, Petričič Vaso. — Direktorij užitninskega zakupa: Valentinčič Ignacij. — Odsek za kanalizacijo: dr. vitez Bleiweis Karol, Hrasky Ivan Vladimir, Hribar Ivan. — Klavnično ravnateljstvo: dr. vitez Bleiweis Karol.

Mestni odbornik dr. Tavčar poroča o porabi šolskih poslopji v slučaju mobilizacije. Kranjska hranilnica izrazila se je, da prepusti svoje prostore v realkinem poslopji za čas mobilizacije, a zahteva, da je vojaška oblastva potem zopet oddajo, kakor so bili poprej. Temu naj pritrdi mestni zbor. Isto nasvetuje poročevalec dr. Tavčar z istimi izjemami, kakor kranjska hranilnica, da se namreč prepuste tudi mestna šolska poslopja na Cojzovej cesti in v Poljskih ulicah. Kar se tiče mestne šole v redutnem poslopji ima v prvej vrsti govoriti deželni odbor kranjski kot posestnik poslopja. — Vsi ti predlogi se vsprejmo.

Mestni odbornik Gogola poroča o nakupu hiš. št. 15 in 17 v Kravji dolini pred novo mestno vojašnico. Hiš. št. 15, lastnina Frana Černeta ponuja se sedaj, ko se je prej zahtevalo 7500 gold., le za 6000 gold., a s tem pogojem, da sme lastnik vzeti potrebnega gradiva stare zgradbe za stavbo nove hiše. Posesnica Marija Jeras pa ponuja hišo št. 17, za 4000 gold. Poročevalec misli, da sta te dve stari zgradbi pred novo vojašnico le mestu v sramoto, da naj bi se torej odstranili tembolj, ker se je bati, da bi po javnej dražbi pri-

šli v trdneje roke in bi jih mesto potem moralo dosti dražje plačati. Zatorej nasvetuje, da se ta dva objekta kupita in s 1. dnem novembra 1890 vzameta v mestno posest za označeno svoto. Černetu pa se dovoli, da vzame potrebno gradivo od hiše št. 17 za novo zgradbo. Svota za nakup naj se pokrije s skupili mestnih posestev na barji in Škofljici, ki iznašajo do 15.000 gold., in so naložena v hranilnici.

Podžupan V. Petričič opomni, da iznaša omenjena svota 15.128 gold., in je narasla z obrestmi vred toliko, da bode ostalo, ako se kupita imenovani dve hiši še 6500 gold. Dr. Gregorič opomni, da je 40 gold. za kvadratni seženj le predrago.

Mestni odbornik Gogola odvrne, da je pod prejšnjim (nemškimi) mestnim zborom šlo le za nekoliko drvarnic in ne da bi se bilo kaj pregledalo, votiralo se je kar na mah 6000 gold. in reklo se je, da to zahteva čast mesta sedaj. — Predlogi za nakup posestev sprejmo se potem v vsemi proti 5 glasom.

Po predlogu mestnega odbornika Povšeta dovoli se mestnej ljudske šoli v Poljskih ulicah izreden prispevek za pomnoženje učil in knjižnice v znesku 150 gold.; po nasvetu odbornika profesorja Zupan-a šolskemu slugi višje realke petletnica 25 gld. in odobre po nasvetu vit. Zitterer-ja račun vseh mestnih ljudskih šol, na kar se javna seja sklene in prične tajna.

Domače stvari.

— (Slovansk kongres.) „Červonaja Rus“ javlja, da bode še letos slovansk kongres, ki se bode bavil s tem, kako upeljati jednotno fonetično cirilsko pisavo pri vseh Slovanih in kako določiti jednotno slovansko pisavo za literarne namene. Kongres bode imel izključno znanstven smoter in se bode sklical v Kijev, Prago, ali pa v Beligrad.

— („Hrvatska“) piše v včerajšnji številki: „Zanesljiva oseba javlja nam iz Trsta, da nameravajo trije slovanski duhovniki Poreško-Puljske škofije ob enem z 11 odličnimi osobami z Reke, iz Trsta in Istre prestopiti v pravoslavje; to pa zaradi neznosnega postopanja Poreškega škofa Flappa, ki na nečuvven način preganja slovauske duhovnike svoje škofije in kateri si je v glavo upilil, da uniči slovansko liturgijo tudi v onih župnijah, kjer od pamtveka obstoji. Ta prestop, kakor nas obveščuje ista oseba, imel bi se vršiti na dan sv. Cirila in Metoda, to je 5. dne julija t. l. Dotičniki naznanili bodo ta svoj sklep tudi sv. stolici v Rimu ter povedali uzroke, ki jih silijo k temu koraku.“

— (Posestniki lož) v pogorelem gledališču Ljubljanskem so s svojo pravdo proti deželi kranjskeji tudi pogoreli. Prvi sodnik je razsodil, da posestniki lož nima pravice do odškodnine in da morajo povrniti troške, to je 577 gld. Posestnike lož zastopal je dr. Wurzbach, deželo pa dr. Mosché.

— („Glasbena Matica“) Ker je Glasbena Matica vse I. in II. Lavorike“ že razprodala, iste pa vedno dobajajo od raznih pevskih društev naročila na „Lavorike“, obrača se njen odbor do rodoljubov z uljudno prošnjo, da mu izvolijo oni, ki želé I. in II. „Lavoriko“ prodati, to naznaniti. Dotični ponudbi naj se pristavi tudi cena, za katero se omenjene „Lavorike“ „Glasbene Matici“ prepusté. S tem bi bilo zelo ustrezno raznim novim pevskim društvom, katerim ravno v tej lavoriki se nahajajo pesmi zelo ugajajo.

— (Stavbinsko gibanje v Ljubljani) ni posebno živahno. Mej velike zgradbe spada samo brambovska vojašnica na Spodnjih Poljanah. Na Vrtači prizidava stavbinska družba k svoji hiši nov trakt. Na Karlovški cesti je letos popolnoma dozidana in opravljen dve nadstropji visoka hiša g. Janeza Koslerja. Hiša ima lep balkon in je sploh elegantna. Za hišo v Prulah zasadil se je velik vrt. — Na voglu Tesarskih ulic, na nekdanjem Del Cottovem vrtu zida tesarski mojster g. A. Jerančič jednonadstropno hišo z mezzaninom. S to zgradbo odstranila se bo de grda lesena ograja, Tesarske ulice pa razširile. Ni dvomiti, da se bode tudi ostali del Prul kmalu z zgradbami lepšal, ker stavišča ondu neso draga. — V Poljskih ulicah gradi vodja Povše jednonadstropno hišo, ki je že pod streho in bode spredaj in zadaj imela vrt.

— (Prememba v posesti.) Kranjska stavbinska družba kupila je od Seunig-ovih dedičev v Gradišči vrt za 30.000 gld. Ta nakup je za

mesto jako važen, kajti sedanja cesta mej „Igriščem“ in Seunig-ovima hišama bode se čez kupljeni vrt podaljšala do „Vrtače“, stavbinska družba pa bode nekda na tem vrtu zgradila nove hiše.

— (Glasizmej občinstva.) Piše se nam: „Ker je na Kongresnem trgu pred nekdanjim gledališčem, kjer se bode zgradila „Tonhalle“, jako živahen promet, bi bilo prav toplo želeli, da bi se zvonaj lesene ograje ne skladali ogromni kupi kamena, kakor se sedaj. Občinstvo mora se po ovinku izogibati, kar je posebno ob neugodnem vremenu jako neprilčno. Saj je dovolj, pa imajo stavitelji na razpolaganje prostor na Kongresnem trgu, kjer sedaj kopičijo staro opeko. Prostor pred leseno ograjo pa bi imel vsekakor biti prost.“

— (Iz Novega Mesta) se nam piše: Dne 4. maja pokosila je bridka smrt preblogo gospo Marijo Zure, soprogo tukajšnjega trgovca v 42. letu njene dobe po dolgej mučnej bolezni. Za njo plakajo vsi mestni ubogi, katerim je bila radodarna mati, katerim je delila mnogobrojnih dobrot, za njo plaka soproga, ki je zgubil uzorno hišno gospodinjico in milo tovaršico, za njo se tudi rosé solze vseh narodnih meščanov, ker ona je bila ves čas verna Slovenka, in je rada podpirala narodna društva. Blag jej spomin!

— (Gospodična Milka Trnina) slavna hrvatska pevka, peva sedaj v Bremenu v Wagnerovih operah z velikim uspehom. Bremenski listi so polni hvale o njeni „Isoldi“ in „Brunhildi“. Sedaj je angažovana za dvorno gledališče v Monakovem.

— (Gasilno društvo v Postojini) praznovalo je v nedeljo, na sv. Florijana dan, svojo desetletnico ob enem blagoslovljenje svoje nove krasne zastave, ki je stala 1500 gld. in na katero je gosp. Grilec v Ljubljani jako lepo naslikal na jedni strani sv. Florijana, na drugi strani pa embleme gasilnega društva. Na predvečer bil je mirozov z baklodo, v nedeljo pa cerkveno opravilo. Lepe slavnosti udeležile so se deputacije gasilnih društev iz Ljubljane, Šiške, Št. Vida, Kranja, z Vrhnike, Rakeka, iz Radovljice, Logatca, Cerknice, Vipave in Planine. Kumici zastavi sta bili gospe J. Dekleva in Josipina Kraigher ter gospoda Miroslav Vičič in Anton Kovač. Po cerkvenem opravilu korakali so ognjegasci z godbo v lepo okrašene prostore v gostilni g. Vičiča, kjer je bil slavnostni banket, pri katerem je bilo mnogo napitnic. Popoldne napravilo je gasilno društvo zanimivo vajo in si steklo veliko priznanja, zvečer pa bila prav prijetna zabava v Vičičevi gostilni.

— (Na Koroškem) je 62 diplomiranih zdravnikov, 38 pa ranocelnikov.

— (Vojaški izgredi.) V Celji se je zadnje nedeljo v neke gostilni vnel razpor mej štirimi civilisti in devetimi vojaki. Ker so bili zasobniki že v nevarnosti, prihiteli jim redar na pomoč, hoteč narediti mir. A neki vojak ga sune z bajonetom v rebra in ga nevarno rani. Vojake so zaprli.

— (Zanimiva knjiga.) „Kujžara Dioničke tiskare“ v Zagrebu poslala nam je prav lepo 193 str. obsežno knjigo „Šumsko grmlje i drveće u Hrvatskoj i Slavoniji“. Opisao Josip Ettinger. Nagradilo Hrvatsko-slavonsko šumarsko društvo. Sa 52 slike. Cena 1. gld. 80 kr. V tej knjigi opisanih je 243 gozdnih grmov in dreves, mej drugim 48 vrst hrastov jako natančno in poučno. Gozdarjem in sploh vsakemu, kdor se zanima za gozde in drevesa, bode ta knjiga izredno dobro došla, ker je zelo srečno sestavljena in ima mnogo zanimivega gradiva in podrobnostij. Tudi zaradi nomenclature je važna za slovenske in slovanske botanike.

— (Nove pismene znamke) po 2 kr., 3 kr., 5 kr., 10 kr., 15 kr., 20 kr., 50 kr., 1 gld., 1 gld. 50 kr. in 2 gld. bodo tiskane na drugačnem papirju, kakor doslej, prilično na takem, kakor so bankovci. Zadnje tri vrste znamk, katere bodo še le sedaj uveli, služile bodo za frankovanje večjih zavitkov. V promet pridejo začetkom junija.

— (Od Št. Lamberta) se nam piše: Pri nas se bodo pričeli zopet redni letni sejmi, določeni na 22. maja, 17. sept. in 14. febr. Ker smo oddaljeni le dobro uro hoda od železnične postaje „Sava“ in le malo več od Zagorja, ker se pečamo posebno z živinorejo, bodo ti sejmi važni za živinsko kupčijo in zato se nadejamo obilne udeležbe.

— (Razpisano) je mesto oficijala pri tukajšnjem plačilnem uradu, eventualno mesto asistenta. Prošnje v štirih tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lvov 6. maja. Pranko Abaksimisino, ki je v poslednjih petnajstih letih podavila petnajst dojenčkov, obsodili so na smrt na vislicah.

Beligrad 6. maja. Mnogo inozemskih listov bilo je konfiskovanih, ker so širili izmišljeno vest, da so se pri kralji Milanu pokazala znamenja blaznosti.

Pariz 6. maja. Carnot podpisal dekret, s katerim se popolni generalnega štaba organizacija. General Miribel imenovan je načelnikom generalnega štaba. Dekret dalje določuje, da se ima generalni štab razdeliti v dva odseka. V vojni spremlja jeden odsek vrhovnega poveljnika, drugi ostane pri centralni vojni upravi.

Rim 6. maja. Kraljica Margerita pojde koncem tega meseca v Napolj, kjer ostane kake tri tedne. Potem se vrne v Rim, kjer po dosedanem običaji ostane ves kraljevski dvor do konca zborničnega zasedanja.

Berolin 6. maja. Zvezni svet odobril zakonske načrte o prezenčnem številu nemške vojske in dodatne proračune. Nemška vojska bode po tem zakonu brez jednoletnikov v času miru štela 486.983 mož. Počenši s 1. dnem oktobra bode imela 538 batalijonov pehote, 465 eskadronov konjice, 434 poljskih baterij, 31 pešbaterij, 20 pijonirskih batalijonov, 21 trénskkih batalijonov. Prvokratni troški iznašali bodo 31.500.000 mark, redni 1.800.000 mark. Topništvo ima še vedno 46 baterij manj, nego Francosko.

Pariz 7. maja. V mestu Lille sprijeli so se strajkujoči delavci s stražo. Dva delavca ranjena, sedem zaprtih.

Montreal 7. maja. Pri včerajšnjem požaru blaznice Longpoint v Quebecu 150 mrtvih, 100 ranjenih.

Razne vesti.

* (Zavarovanje proti tatvini), javlja se kot novica iz Rusije. Kakor poroča „Den“ ustanovilo se je zavarovalno društvo, katero bode zavarovalo konje proti tatvini.

* (Koliko se je dne 1. maja na Dunaji zaužilo,) se za vse mesto ne dá natančno določiti, pač pa za Prater. V onih gostilnicah v Pratru, kjer so se shajali na ta dan delavci zaužilo se je 247.800 litrov piva, 16.023 litrov vina in 11.947 porcij raznih jedil.

* (O miki v Mehiki.) Pri zadnjem ljudskem štetju bilo je v Mehiki, v glavnem mestu 451.245 prebivalcev. Brati in pisati pa jih zna le 171.246. Drugod je pa z omiko še slabše; tako n. pr. zna brati in pisati v okraji Morelos 9%, Queretaro le 2%, Guanojunta celó samo 1% prebivalstva.

* (Mohamedanski misijonarji v Ameriki.) Indijski mohamedanci hočejo misijonarje poslati v Ameriko, da „spreobrnejo“ tamošnje prebivalce. Zato je bilo v Hyderabadu že več shodov, katerim je predsedoval Mulvi Hassan Ali in kateri so bili prav dobro obiskani. Poslušalci pa tudi neso skopi, ampak darujejo velike vsote za to podjetje.

* (Potres) bil je v Rimu dne 5. t. m. zjutraj ob polu šestih. Potres, ki se je ponavljal čez deset minut, k sreči ni napravil škode.

* (Potovanje po Evropi.) Iz Londona se piše dne 1. maja: Včeraj dospela sta semkaj dva mlada gospoda, Charles Long in A. Aston, ki sta v dvanajstih mesecih peš prepotovala vso Evropo. Seboj sta imela vsak navaden torzister in krepko gorjačo. Do Dovera šla sta peš, potem se prepeljala v Calais, od tod pa peš v Dieppe, Bordeaux, čez Pireneje, obiskala Madrid, Lizbono, Barcelono ter ob Sredozemskem morji šla dalje čez Benetke in Trst. od tod na Dunaj, Krakovo, Moskvo, Peterburg. Iz Rige prepeljala sta se na Švedsko, nazajgrede pa prekoralala Nemčijo, Holandsko in Belgijo.

* (Čudna rešitev.) Nek kočijaž peljal je ob najhujšem mrazu neko žensko in njeno hčer čez veliko snežno planjavo iz Deer Lobge v Missoulo. Mati se je bala, da jej otrok ne bi zmrznil in ga je zato ogrnila z ogrinjalom. a sama bi bila skoro zmrznila. Zato jo ogrne kočijaž s svojo suknjo, a mati se ni ganila, kakor bi bila mrtva. Kočijaž jo zato jezen prime, potegne z voza in postavi v sneg; mej tem pa se mati zavé in zavpije: „Moje dete!“ Voznik požene dalje, mati pa teče za njim skoro pol ure, potem pa jo vzame kočijaž zopet na voz. Le tako jo je rešil, da ni zmrznila, ker se jej je kri zopet ugrela.

* (Vsled strahu ozdravel.) V Peterburgu je neki oče kupil svojemu gluhiemu sinčku majhen rudeč balonček, s kakeršnimi se otroci tako radi igrajo. Radostno tekal je deček po sobi in

prišel tudi v kuhinjo. Tu pa se mu ujame balonček na neki žrebelj. Dečko vleče, a ne more ga doli dobiti. Kar nakrat se balonček uname in glasen pok se razlega po hiši. Ko stariši vsled tega prihité v kuhinjo, najdejo dečka vsega bledega in tresočega se, balonček pa — se je kuhal v juhi. A k sreči starišev je nesrečni dečko zopet čul.

* (Drago tele.) Pred kratkim prodali so v Binovu na Nemškem mlado tele za 1200 mark. Tele, še le par dni staro, imelo je dve glavi, štiri očesa, štiri ušesa, dva rožička, dve beli čeli, dva gobca, dva jezika, dva nosova in štiri nosnice. Čudno tele je zdravo in, kakor se kaže, bode dolgo časa živelo. Kupec hoče to tele po svetu kazati.

* (Zajčji lovec.) V gorovji Hickory v Se-vernej Karolini — Združenih držav — je neki za-morec, ki tako naglo teče, da bi se lahko kazal kot brzotek. Hrani se s samimi zajci, katere pa lovi s prosto roko; teče namreč tako dolgo za zajcem, da ga dohiti in ujame. Kdor ne veruje, naj se prepriča na lici mesta.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrť leta gld. 1.15.

Zahvala.

Gospod Fran Gallé, graščak v Bistri, dal je povodom smrti svojega očeta, gosp. Karola Gallé-ta, petdeset goldinarjev za tukajšnje reveže. — Za ta velikodušen dar se mu tem potom podpisano županstvo srčno zahvaljuje.

Županstvo Vrhnika, dne 6. maja 1890.
Gabrijel Jelovšek, župan.

Majci:

6. maja.
Pri Slonu: Detjeuo, Wuster. Schösig z Dunaja. — Ortner iz Monakovega. — Steinberger s Koroškega. — Sacke iz Brna.
Pri Maličci: Polidal, Mayer, Schwank z Dunaja. — Puttk iz Planine. — Jelovšek z Vrhnike. — Abeles iz Trsta. — Esterl iz Kočevja. — Arko iz Ribnice.
Pri avstrijskem cesarji: Pulsch iz Dalmacije.
Pri bavarskem dvoru: Peniguar iz Trsta. — Lobiser iz Kočevja. — Bauer, Somer iz Pasave.
Pri južnem kolodvoru: Penič iz Kopra. — Remic iz Beljaka. — Kodrin iz Divače. — Mänzer z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani dne 7. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5 36	Surovo maslo,	80
Jedmen,	4 87	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 57	Mleko, liter	8
Ajda,	5 04	Goveje meso, kgr.	58
Proso,	4 87	Telečje	56
Koruza,	4 55	Svinjsko	60
Krompir,	3 39	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec.	45
Grah,	14	Golob	20
Fizol,	8	Seno, 100 kilo.	1 78
Maslo, kgr.	95	Slama,	2 13
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 30
Špeh frišen	61	„ mehka, 4 „	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. maja	7. zjutraj	730.2 mm.	16.0° C	sl. szh.	jas.	
	2. popol.	731.0 mm.	19.0° C	z. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.7 mm.	11.8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 15.6°, za 3.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89.40	gld. 89.40
Srebrna renta	89.80	89.85
Zlata renta	109.95	110.—
5% marena renta	101.50	101.55
Akcije narodne banke	943.—	946.—
Kreditne akcije.	300.—	300.25
London.	118.25	118.35
Srebro	—	—
Napol.	9.41	9.41
C. kr. cekini	5.56	5.57
Nemške marke	58.07 1/2	58.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	99
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	149
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217	50

Naznanilo.

Na okrajni cesti, katera pelje z Viča proti Vnanjim Goricam, napravil se bode na Curnovcu nov most, ter bode vsled tega cesta od 11. dne do 18. dne t. m. zaprta.

Na Viči, dne 7. maja 1890.

Okrajni cestni odbor okolice Ljubljanske.
(369—1) And. Knez, načelnik.

Razglas.

Z ozirom na praznik Kristusovega Vnebohoda bode prihodnji

semenj v Sodražici
dne 16. maja t. l.,

kar se s tem naznanja.

Županstvo v Sodražici
dne 5. maja 1890. (366—2)

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER
ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopolu-dne in od 2. do 5. ure popoldne.
Stanuje (908—55)
v hotelu „Pri Maličci“, II. nadstropje, št. 23.
Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter na-domesti v svojej trajnosti zlato plombo.
Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najno-vejših ameriških metodah, ne da bi se odstranilo korenine. Za vsak komad jamči.

Restavracija hôtela „Pri Slonu“.

Od 1. maja naprej

(356—5)

Malošvehatsko in Puntigamsko marcno pivo.

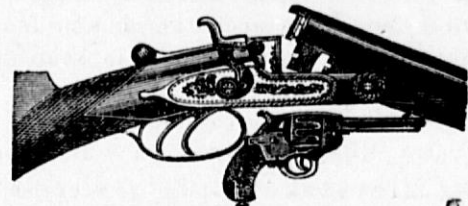
Izjava.

Neosnovano vest, katero sem raz-trosil o gospe Mariji Kopač, po domače Pavšek, prekličem in ob-žalujem. (367)

Janez Cuzak.

Fin med v satovji
kilo 70 kr.; od 1 kile naprej pošilja se tudi po pošti. — Za čebelarje
pristni garantirani pitanec
v kositrenih škatljah po 5 kilo, a kilo 60 kr., (škatlja 30 kr.), pošilja se po pošti proti predplačilu ali poštne povzetju.
OROSLAV DOLENEC
svečar, (335—5)
trgovina z voskom in medom.

JANEZ OGRIS
puškar (341—3)
v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delav-nice. Ob jednem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popra-vila po najnižjih cenah.

Genike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Blago za obleko.
Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme c. in kr. uradnikov, potem tudi za veterance, gasilce, telovadce, livré.
Sukno za billard in igralne mize, loden tudi nepremočljiv za lovske suknje, blago, ki se sme prati.
Potni plaidi od gld. 4—12.
Vse to ceneje kakor kjer koli in le najboljše trajne baže.
Jan. Stikarofsky v Brnu.
Največja zaloga sukna v Avstro-Ogerskej. Uzorci zastoni. Za gg. krojaške mojstre najbogatejše in naj-lepše knjige uzorcev. Pošiljatve nad gld. 10.—franko. Pri mojej konstantnej zalogi gld. 200.000 in pri mojej svetnej trgovini se razume samo po sebi, da ostane mnogo ostankov, in ker mi ni moč od njih pošiljati uzorcev, vzamem tako naročene ostanki nazaj, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostankov.
Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijansčini in francoščini. (141—20)

Plzensko uležano pivo.

Usojamo si udano naznanjati, da je končana dôba za točenje zimskega piva in se bode odslej točilo

uležano pivo.

Meščanska pivovarna v Plznu.

(Ustanovljena 1842.)

V Plznu, dné 3. maja 1890.

(368—1)

Glavna zaloga: F. SCHIEDIWWY v Gradci, Annenstrasse 19.